

Az eltévedt bárány

Máté eltévedt bárányt, Lukács elveszett bárányt említ. (Lk 15, 4-7)

Az elveszettben benne van, hogy akár végleg is. Itt nem erről van szó. Itt egy elcsatangolt bárány esetéről beszélünk. Arról, amelyik a pásztor közeléből messzire, látótávolságon kívülre került. A jó pásztor az elkóborolt bárány után megy, hogy megkeresse. Ha szerencsésen megtalálja, boldogan a vállára veszi, hazaviszi és jobban örül ennek az egynek, mint az el nem tévedt kilencvenkilencnek. Eddig a példabeszéd.

A mondanivaló: Jézusban az Isten Egyszülött Fia azért testesült meg, - azért lett küldve, hogy megismertesse és élénk élje a Szentháromság szeretetét. A boldog, örökkévaló Isten erre a boldogságra teremtette meg az embert. Arra, hogy részesüljön ebben az ÉN-TE viszonyban, a Lélekbe ágyazottság szeretet-életében. Ez a boldogság kulcsa, záloga. Akihez ez nem jut el, vagy ha eljut, nem érti és a „többi mind”-ben keresi a boldogságot, az tévúton jár, az elveszés útján. Jézus az, akivel az én-te viszonyt megélve, a Lélek erejével, a Lélek gyümölcseit teremtve lehetünk boldogok. A missziós parancsot is figyelembe véve szerezhetünk örömet itt a földön és a mennyben is.

Rohonczi Gábor

